

El piano | Lluís Llach | Actualitzat el 03/11/2017 a les 20:13

I si canto trist

És perquè no puc/ oblidar la mort/ d'ignorats companys

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=CLmBw4eewrE>

Jo no estimo la por, ni la vull per a demà,
no la vull per a avui, ni tampoc com a record;
que m'agrada els somris
d'un infant vora el mar
i els seus ulls com un ram d'il·lusions esclatant.

I si canto trist
és perquè no puc
esborrar la por
dels meus pobres ulls.

Jo no estimo la mort
ni el seu pas tan glaçat,
no la vull per a avui, ni tampoc com a record;
que m'agrada el batec d'aquell cor que, lluitant,
dona vida a la mort
a què l'han condemnat.

I si canto trist
és perquè no puc
oblidar la mort
d'ignorats companys.

Jo no estimo el meu cant, perquè sé que han callat
tantes boques, tants clams, dient la veritat;
que jo m'estimo el cant
de la gent del carrer
amb la força dels mots
arrelats en la raó.

I si canto trist
és per recordar
que no és així
des de fa tants anys.

I si canto trist
és perquè no puc
esborrar la por
dels meus pobres ulls.

I si canto trist
és perquè no puc
oblidar la mort
d'ignorats companys.

I si canto trist.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=iNU4kHrFIGU>

